

A mostani lengyel rezsim bukni fog

2024 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A mostani lengyel rezsim minden t?le telhet?t megtesz azért, hogy halványuljon bennem a lengyelek iránt érzett, generációkon átível?, s?t megkockáztatom, genetikusan belém ivódott tisztelet, nagyrabecsülés, baráti-testvéri szeretet.

Rögtön az elején leszögezném, sikertelenségre vannak ítélve. Magam már csak így maradok.

Legfeljebb elmesélem a lengyelmániám eredetének néhány fejezetét a megrögzöttségemet egyre értetlenebbül figyel? környezetemnek. Hogy miért alakult ez így történelmileg. Mert egyrészt tényleg a történelem ismeretében formálódott a lelkesedés, másrészt a privát históriámból, az emlékeimb?l. Akkor is, ha nem azokból élek. De nem veheti el t?lem semmilyen piszkos politikai játszmázás a krakkói vonatot, a Báthory expresszt, a végeláthatatlan stoppolásokat. 1980 nyarát Gdanskban. A korlátozott szabadság mámorát. A barátokat, a barátn?ket, a kultúrát. Wajdát, Namyslowskit, Mrozeket. És sorolhatnám napestig, vissza Chopinig, hogy még mit és kiket nem. Még akkor sem, ha ez a küldött és fogott embernek t?n? Tusk azon fáradozik, hogy szétverje az elmúlt évtizedek egyik legnagyobb ötletét, a V4-eket. Még akkor sem, ha a momentán külügyminiszter Sikorski, aki Macronnál is macronabbá változott reggelre bogár helyett, oda delirál, hogy a NATO katonáinak Ukrajnába történ? áthelyezése nem elképzelhetetlen. Pedig ezzel a fröcsögéssel nagy a baj, és kikívánkozik az emberb?l óhatatlanul mintegy, hogy édesanyátokkal szórakozzatok, ne az unokáim életével, amíg még kislányos a hangom.

A baj pedig konkrétabban az, hogy bár ezek a kijelentések els? olvasatra hepciáskodó szájkaratének t?nnek, a kimondott szavak a továbbiakban itt kering?znek köztünk az univerzumban, valamint sosem lehet tudni, hogy az ellenérdekelt félnél (aki-ami ezúttal nem valami szedett-vedett horda, hanem egy atomhatalom, amelyik ráadásul sikerrel lemeccselt már pár nagy honvéd?t) mikor, melyik beszólásnál szakad el végképp a cérna.

A legnagyobb baj meg az, hogy Pan Sikorski mindezekr?l az égvilágon semmit sem tud, még annyit sem, mint az egyszeri német tábornok, aki azt hiszi, csak a filmekben égett a Reichstag, az pedig rendjén való, ha a haverjaik szétdurrantják a gázvezetéküket.

Ugyanakkor persze az is felettébb különös, hogy az illetékes elvtársak elérkezettnek látták az id?t, hogy tokkal, vonóval kivegyék a lengyel alaptantervb?l Báthory István uralkodását, és ugyanazzal a lendülettel módosítsák az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc bemutatását is. Hogy a néhai erdélyi fejedelem és lengyel király, akinek oly sokat köszönhetett Lengyelország, mit követhetett el haló poraiban, rejtély. Egyel?re nincs magyarázat, így aztán majd megöl a kíváncsiság. Addig is, míg kiderül, csak remélni tudom, hogy az ötvenhatban a magyaroknak küldött lengyel vér nem t?nik el nyomtalanul, és talán id. Antall József emléke sem. Mert akadnak makacs dolgok. A regionális tudat elt?nhet ugyan egy id?re a tankönyvekb?l, de a kollektív tudattalanból még ennek az átmeneti hatalomnak sem sikerül kitörölnie. ?k maguk viszont egy kis keretes szócikket sem kapnak majd az utókortól, már abban az esetben, ha nem sikerül ténylegesen kirobbantaniuk a harmadik világháborút.

Err?l ennyit, jeszcze Polska nie zginela, polak–wegier dwa bratanki, lesz bor is.

Az a szerencse, hogy az ember folyamatosan változik. És nem csak azért, mert különben halálra unná saját magát. Magam például nem lelkesedtem túlzottan azért, hogy a gyermekeim annak idején a Harry Potter-könyveket (is) bújták. Nem esett le rögtön, hogy mi a pálya éppen, és hogy a Benedek Elekt?l a Winnetouig terjed?, életkori sajátosságoknak megfelel? mez?ny az id? múlásával óhatatlanul széthúzódik. Aztán puhulni kezdtem kissé, és mentve a menthet? renomét, arra az álláspontra helyezkedtem, hogy ha ez az ára annak, hogy a kölykök legalább olvasnak, mi több, bet?t falnak nyomtatott verzióban, hát legyen így.

Mostanában viszont J. K. Rowling-rajongóvá lettem. Els?sorban azért, mert az írón? hagyományos feministaként (lám-lám, miként változik a világ, és benne minden férfi és n?, ezt a szókapcsolatot is megértük) nem hajlandó fejet hajtani a genderagyrém el?tt. És mivel jelenleg ha Jézus Krisztusnál nem is, de John Lennonnál ismertebb és népszer?bb a kamaszok körében, valamint vagyonos n?, nem könny? eltaposni. Így aztán hisztizhet egy transz televíziós hírolvasó, reggelig és vádolhatja gy?löletbeszéddel és b?ncselekmény elkövetésével, mert férfinak nevezte, bátran kijelentheti, hogy „elegem van ebb?l a sz…rságból, ez nem egy n?”.

Borítókép: Donald Tusk lengyel miniszterelnök (Fotó: AFP)

Hegyi Zoltán - www.magyarnemzet.hu

Ajánló